

Vídeňské valčíky

Ivo Jahelka

1. Před bankou je pranice: otevřeli hranice,
každý během chvílinky chtěl by měnit šilinky,
a tak kousek po kousku posouvám se k Rakousku
a až přeжду halu tu, sevřu tvrdou valutu.
Zíráme jak balíci, celník, úsměv na líci,
bez celního hororu závoru zved' nahoru,
jakkpak je ti, Rakousko, říkali nám, že ouzko,
Rudé právo s ozvěnou, žasnu nad tou proměnou.
R: Vídeňské valčíky, káva a schnitzel,
podívej se, mámo, já bych se picl,
k srovnání měli jsme jediné hledisko:
Jednotu, Prior a nákupní středisko,
v bance se s lamentem díváme přes kasu:
za stovku s Klementem daj' dvacet šilasů,
národe, tys dopad', ještě že listopad
rozehnal kašpary, šašky a maškary.
2. Jako správný Čecháček řízek mám a špekáček,
s trikolórou u límce na Mexikoplatz kulím se,
div, že sebou neseš' jsem před vobchodem se sexem,
vedle zase Hi-Fi je, všechno pro mě sci-fi je.
Díky, pane Wranitzky, už nemyslím stranicky,
nejsem z toho v kondici, veni, vidi, non vici,
revoluce pokojná, svoboděnka opojná,
zas po světě s kufrem jdu, zatím jen na čumendu.
R: Vídeňské valčíky, káva a schnitzel,
už jsme zas v Bystřici, já bych se picl,
k srovnání máme teď i jiná hlediska,
než Jednoty, Priory a nákupní střediska,
s chutí a talentem rychle se postoupí
a stovky s Klementem, ty přijdou do stoupy,
ať žije listopad, pravda a jistota,
už nikdy kašpary, šašky a maškary!